

Продовження таблиці

1	2	3
Середньорічне положів я свиней, голів		
у фізичному обрахуванні	7200	57600
в умовному обрахуванні	2560	20480
Обсяг виробленої продукції, тонн		
жива вага: свиней	1200	9600
звичайний гній	27200	217600
біогаз, ман. м ³	1,0	8,0
Потреба у сіяній кормовій площі, га		
зернофуражні культури	2500	20000
кормові	870	6960
з них багаторічні трави	435	3480
Разом	3370	26960
а) за умови питомої ваги сіяної кормової площі 72%	1000	8000
Потреба у інвестиціях, грн.	110000	880000
Потреба у операційному персоналі, чол.		
тваринницькі підрозділи	52	416
рослинницькі підрозділи	15	120
ветеринарна служба	3	24
Потреба у персоналі сфери управління, чол.	25	200
з них вивільнені керівники	10	80

СУЧАСНІ ТРАНСФОРМАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ АГРАРНОЇ СФЕРИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

**Ільїн В.Ю., докторант*,
Луганський національний аграрний університет**

Стояти осторонь інтеграційних процесів, які сьогодні охоплюють всю планету, ще не вдалося жодній країні. Завдяки внутрішньополітичним ритмам, наше життя все більше підпорядковується ритмам глобалізації, хвилям інтернаціоналізації та інтеграції.

Попри всю відірваність значної частини української економіки

* Науковий керівник – Ткаченко В.Г., д.е.н., професор

від глобальних ринків та автаркічність економічної поведінки уряду й національного капіталу, Україна змушена більш активно шукати відповіді на виклики глобалізації, вирішувати дилему про те, кому врешті-решт „делегувати” частину економічного суверенітету – Росії, з її проектом Єдиний економічний простір, чи об'єднаній Європі, що розширюється, напрацьовувати національну модель співпраці та взаємодії з транснаціональним капіталом [1].

Також у держави немає цілісної стратегії розвитку України у світі, стратегії, яка б не тільки декларувала, але й пропонувала технології ухвалення та проведення послідовної та прогнозованої зовнішньої політики [2].

Зазначені питання є актуальними сьогодні для України. Адже ні держава, ні бізнес, ні українське суспільство ще не готові до вступу в європейський простір [3].

На основі останніх досліджень вітчизняних і зарубіжних учених, навряд чи можна серйозно говорити про осмислену участь України в інтеграційних проєктах Європейського союзу, Світової організації торгівлі, Організації за демократію і економічний розвиток [4;5]. Ні серед політичної еліти, ні в суспільстві в цілому досі немає відповіді на питання - а навіщо Україні взагалі входити в те чи інше інтеграційне об'єднання.

Глобалізація - це процес всесвітньої економічної, політичної та культурної інтеграції та уніфікації [6]. Основними наслідками цього процесу є міжнародний поділ праці, міграція в масштабах усієї планети капіталу, людських та виробничих ресурсів, стандартизація законодавства, економічних та технічних процесів, а також зближення культур різних країн [7]. Розглянемо вплив існуючих факторів на глобалізацію, щоб дослідити у майбутньому трансформаційні процеси очікувані у сільському господарстві за допомогою рис. 1.

Глобалізація - це посилення взаємозалежності національних економік, переплетення соціально-економічних процесів, що відбуваються в різноманітних регіонах світу і спонукають фірми до пошуку кращих умов діяльності [1].

Таким чином, дослідивши проблеми глобалізаційних трансформацій, треба зазначити, що сільське господарство України залишається найбільш незахищеним від впливу цих неминучих процесів. Тому, на наш погляд, існує необхідність запропонувати власні шляхи вирішення цієї проблеми. При умові, що ці вимоги будуть виконані, стан сільського господарства України може значно покращитися.

Рис. 1. Структуризація глобалізаційного процесу

Рішення аграрного питання досягається шляхом введення передової системи землеробства, яка основана на використанні правильних сівозмін, науково обґрунтованої обробки ґрунту з необхідною кількістю добрив, а також проведення різноманітних заходів, спрямованих на покращення водного режиму ґрунтів. Порушення цих вимог та несприятливі умови призводять до погіршення структури ґрунту та до розвитку водної й вітрової ерозії.

Окрім того, ми вважаємо, існує гостра потреба підняття рівня життя селян. Держава повинна організувати економічну та юридичну підтримку розвитку на селі через систему пільг, дотацій, фінансової стабілізації та ін.; бюджетну підтримку фермерських та підсобних господарств населення, на період становлення та розвитку малих і середніх підприємств, акціонерних товариств тощо, а також на придбання нової техніки, нових технологій, запчастин, племінної худоби. Вирішити питання створення житлових, культурно-побутових умов сільських жителів, забезпечення сільських населених пунктів

усіма необхідними елементами соціальної інфраструктури: газифікацією, дорогами з твердим покриттям, об'єктами побутового обслуговування (ідальні, лазні, пральні, перукарні, магазини, засоби зв'язку тощо), комунального і культурно-освітнього призначення, тобто організувати сільське життя на належному рівні.

В умовах сучасної інтегрованої і взаємозалежної світової економіки окремі держави не можуть самі вирішувати всі свої економічні проблеми. Стратегія нового уряду зрушить економіку України в напрямку повної інтеграції не тільки з Європейським Союзом, але й з міжнародною економікою через членство в міжнародних фінансових та економічних інститутах.

Всі вказані дії зрештою приведуть до забезпечення чотирьох свобод, що асоціюються з внутрішнім ринком ЄС: вільний рух товарів і послуг, робочої сили і капіталу. Це також передбачає реалізацію конкурентної політики та поступове зменшення обсягів державної допомоги. Нові реформи, які проводить уряд держави, також відобразяться на ключових секторах економіки, насамперед, на сільському господарстві та харчовій промисловості. Уряд буде проводити необхідні реформи в цих секторах у спосіб, який веде до мінімальних соціальних порушень і надасть цю перевагу українському суспільству.

Література.

1. Білорус О.Г. Глобалізація і безпека розвитку / О.Г.Білорус, Д.Г. Лук'яненко, М. О. Гончаренко та ін.; за ред. О. Г. Білоруса. - К.: ІСЕМВ НАН України, КНЕУ, 2005. - 734 с.
2. Довгострокові умови та фактори розвитку економіки України / В. Гесць // Економіст. - №3. - 1999. - С. 21-23
3. Голубева В.О. Глобалізація світової економіки та державне регулювання зовнішньої торгівлі / В.О. Голубева // Митна справа. - 2003. - № 6. - С. 56-63.
4. Зав'ялова О. Формування системи інтегрованого міжнародного виробництва та місце України в цьому процесі / О. Зав'ялова, Н. Кабанова // Укр. промисловець. - 2006. - № 5. - С. 14-15.
5. Каминская Б. Торговля и фрагментация производства: участие стран ЦВЕ в сетях производства и маркетинга ЕС /Б. Каминская, Н. Френсиз // Трансформация. - 2005. - № 2. - С. 44-45.
6. Маргелов М.В. „Глобализация” - превратность термина / М.В. Маргелов // США. Канада: экономика-политика-культура. - 2003. - № 9. - С. 47- 59.
7. Павленко Ю.В. Україна в системі глобального цивілізаційного простору / Ю.В. Павленко // Економіка і прогнозування. - 2003. - № 3. - С. 41-57.